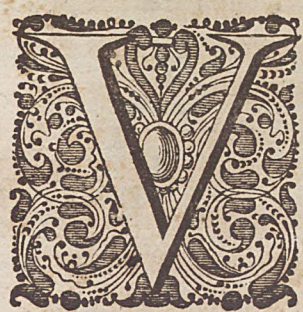

GLAMORGANSHIRE.

Glamorgania un-
de nomen.

Vltimam Silurum regionem eam fuisse existimo, quæ nunc nobis *Glamorgan-shire*, Britannis *Morganuc*, *Gloth-morgan*, & *Glad Vorganuc*, id est, Regio *Morganuc* vocatur, à Morgano Principe, ut plurimi suspicantur, à *Morgan* cœnobio, ut alii.

Si vero ego à *Mor*, quod Britannis mare significat, deducere, nescio sane an veritati illudem. Maritimum tamen Armoricæ oppidum, quod nunc *Morlais*, Ptolemæo, & priscis Gallis *Vorganium*, sive *Morganium*, (M enim & V consonantes sæpius hac in lingua transmutantur) dici observavi, & unde quæso, nisi à mari? Et hæc etiam nostra *Morganuc* tota est maritima, minus enim latitudine, quam recta regione porrecta, Sabriniano mari à meridie pulsatur. Quæ terram vero spectat, ab Ortum Monumethenses, à Borea Brechnochiensis, ab Occasu Maridunenses adjacent.

Pars Septentrionalis montibus est aspera, qui in austrum descendentes paulatim mitescunt, quorum ad radices planities in meridianum solem extenditur, ea positione, quam optimam iudicavit Cato, & ob quam Italiam tantopere commendat Plinius. Hæc enim pars gratissima fecunditate, & crebris oppidis undique nitet.

Glamorgania de-
bellatio.Rob Fitz-
Haimon.
* Aliis
Inon.
12. Knights.

Iustinus hujus regulus, regnante Guilielmo Rufo, cum à Rhese Principe suo defecisset, viribusque minime par fuisset, præcipitato consilio, quod sera poenitentia subsequuta est, Robertum *Fitz-Haimon* Normannum filium *Haimonis Dentati* Comitis Corbulensis, ex Anglia per * Ivonem nobilem, cui filiam desponderat, in auxilium accersivit. Qui habito statim delectu, adscitisque in belli societatem duodecim equestribus dignitatis viris, primum infesto agmine Rhesum interfecit, deinde vero fertilitate regionis inescatus, quam certa spe jam ante devoraverat, in Iustinum ipsum conversus, quod Ivoni fidem non liberasset, illum avita possessione facile exuit, regionemque inter suos partitus est, Montium inculta Ivoni concessit, uberiores agros sibi, & duodecim illis, quos *Pares* vocavit, ea lege divisit, ut clientelari jure à se, quasi Domino tenerentur, sociis & auxiliariis armis se invicem tenerentur, stationem quisque suam in castro ejus de *Caerdiff* defenderent, & sibi, cum jus diceretur, præsto adessent. Illorum nomina attexere non pigebit ex libello quem hac de re, nescio an Edwardus *Stradling*, an Edwardus *Maunsell*, qui ambo Equites aurati, veteris prosapia, & antiquitatis peritissimi (utriusque enim nomine circumfertur) scripsit. Ea vero sic se habent:

Guilielmus Londinensis, sive de *Londres*.

Richardus Granvill.

Paganus Turbervill.

Olivarius S. John.

Robertus de S. Quintino.

Rogerus Bekeroul.

Guilielmus Easterling, quod è Germania esset *Britannia*.

oriundus, cujus posterius *Stradlings* nunc vocantur.

Gilbertus Humfrayvill.

Richardus Siward.

Ioannes Fleming.

Petrus Soore.

Reginaldus Sully.

Remnius fluvius è montibus demissus, Orientalis est limes, quo hæc provincia à Monumethensibus dividitur, & *Remni* dividere Britannis significat. In hujus vicinia, ubi per invia agitur, inter montes palustri loco nutantia mœnia *Caer-Philli* castrorum cernuntur, quod adeo vastæ magnitudinis & admirandi operis fuit, ut Romanorum præsidium fuisse asserant fere omnes; nec ego inficias ibo, licet quo nomine illis cognitum fuerit nondum perspicio: restauratum tamen videatur, cum sacellum habeat Christiano more constructum, (ut me docuit qui sedulo contemplatus est *I. Sanford*, vir singulari doctrina & limato iudicio) jurisque fuit *Clarorum* Glocestriæ Comitum. Nec enim in nostris annalibus memoratur ante Edwardi Secundi tempora. Tunc enim cum *Spen-seri* conjunctionem inter Regem, Reginam, & proceres malis artibus dissuissent, Hugolinum *Spenferum* diu irritum conatu in hoc castro obsederunt. Ad hunc etiam fluvium, sed loco incerto, Faustus Vortigerni, ut author est Ninnius, pessimi patris optimus filius magnum locum construxit, ubi cum aliis sanctis viris assiduis precibus à Deo contendit, ut ipse (quem pater sceleratissimo incœstu ex sua ipsius filia susceperat) parentis culpas non male lueret, ut pater tandem serio resipisceret, & patria à Saxonico bello respiraret.

Paulo inferius *RATOSTABII* sive *RATOSTIBII* ostium posuit Ptolemæus, mutilato vocabulo pro *Traith Taff*, id est, *Taffi* fluminis sabulosum æstuarium. *Taffus* enim fluvius montibus dejectus ibi mare petit per *Landaff*, id est, *Fanum ad Taff*, tenuem urbem humiliori situ, episcopali tamen dignitate, cui subsunt parochiæ C LIV, cathedralique ecclesia *Teleano* ejusdem præfati sacra insignem, quam Germanus & Lupus Gallici Episcopi tunc instituerunt, cum Pelagianam hæresim late per Britanniam grassantem compressissent, Dubriciumque virum sanctissimum primum episcopum præfecerunt, cui Meuricus Regulus Britannicus universum agrum inter *Taff*, & *Elei* flumina elargitus erat. Hinc *Taff* adit *Caerdiff*, Britannis *Caerddid*, nitidam, ut in hac regione, urbem, portumque satis commodum, quam *Fitz-Haimon* ille, sive *Filius Haimonis* victor in belli sedem, justitiæque forum mœnibus & castro communivit, in quo præter delectam cohortem, duodecim illi milites suas stationes tueri tenebantur. Nihilominus paucis interjectis annis *Tuor Bach* Britannus montanus, erecto animo homunculus, silenti agmine castrum noctu occupavit, Guilielmumque Glocestriæ Comitem, *Fitz-Haimonis* è filia nepotem cum uxore & filiolo captivum abduxit, secumque retinuit, quoad

Caer-
Philli.Ratosta-
bii ostium.

Landaff.

Historia
Landaven-
sis.

Caerdiff.